

Connectant amb Kaija: 70è aniversari

Concert Extraordinari

Divendres, 14 d'octubre de 2022 – 19 h

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Quartet vocal del Cor de Cambra del Palau de la Música:

Alba Quinquillà, soprano

Mariona Llobera, mezzosoprano

Matthew Thomson, tenor

Joan Miquel Muñoz, baríton

Júlia Sesé, directora

Eija Kankaanranta, *kantele*

Camila Hoitenga, flauta

Faustine de Monès, soprano

Quatour Ardeo:

Carole Petitdemange, violí

Mi-sa Yang, violí

Yuko Hara, viola

Matthijs Broersma, violoncel

David Poissonnier, enginyer de so

Kaija Saariaho (1952)

Changing Light (2002, soprano i flauta)

Die Aussicht (1996/2019, soprano i quartet de corda)

Light still and moving (2016, flauta i kantele)

NoaNoa (1992, flauta i electrònica)

Terra Memoria (2006, quartet de corda)

Palau
de la Música
Catalana

Abona't a
Palau 100

Temporada
2022–2023

Filharmonica
de La Scala & Chailly

André Schuen

Simfònica Viena
& Wellber

Orquestra dels Camps Elisis
& Herreweghe

Mahler Chamber Orchestra
& Uchida

Simfònica de Bamberg,
Hrůša & Kopatchinskaja

Simfònica Anvers
& Elim Chan

Monteverdi Choir
& Gardiner

Orquestra Filharmonica de Berlín
& Petrenko

musicAeterna
& Currentzis

Més informació i venda
d'entrades individuals
i abonaments a
www.palamusica.cat

Segueix-nos
a les xarxes

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Govern de Catalunya
Ministerio de Cultura
y Turismo

inaem

Barcelona
Capital Cultural
i Científica

Comentari

Els anys cinquanta del segle passat van il·luminar les primeres passes d'una nova manera de fer i concebre la música. Gràcies als nous avenços tecnològics, la creació electroacústica va obrir possibilitats sonores infinites, que al mateix temps van comportar tot un desafiament per a compositors, intèrprets i espectadors. En aquell revolucionari període de descobriments i canvis (i com predestinada a formar-ne part), un dia com avui, el 14 d'octubre de 1952, va néixer a Hèlsinki Kaija Saariaho, una de les veus més poderoses de la música actual.

Ara, en la celebració del setantè aniversari, i després d'haver estat compositora convidada les temporades 2020-21 i 2021-22 del Palau de la Música Catalana, Saariaho esdevé protagonista d'aquest concert que ens proposa un recorregut intens pel seu univers sonor, un món ple de contrastos i d'una bellesa hipnòtica, amb les seves atmosferes oníriques i textures evocadores i luxoses.

El viatge, que recorre cinc lustres de creació, arrenca amb *Nuits, adieux* (1991), per a quartet vocal i electrònica. L'obra, dedicada a la seva àvia, es divideix en deu passatges, cinc que ens parlen de la nit (amb textos de l'escriptor i matemàtic francès Jacques Roubaud) i cinc del comiat (extrets de la novel·la *Séraphita* d'Honoré de Balzac). Amplificades i processades, les veus creen un ambient irreal, ple de murmuris i xiuxiueigs. Amb una sonoritat semblant, *NoaNoa* (1992), per a flauta i electrònica, permet a l'autora explorar noves possibilitats sonores per a un dels seus instruments preferits. Original del mateix període és *Die Aussicht* (1996/2019), per a soprano i quartet de corda, una composició breu inspirada en un poema tardà de l'alemany Friedrich Hölderlin. El text (*La vista*) ens evoca la simbiosi entre l'home i la natura davant la magnificència d'un paisatge estival, i la música, segons l'autora, simplement vol transmetre les seves impressions davant aquells versos.

Avançant en el temps, a *Changing light* (2002), per a soprano i flauta, Saariaho ens proposa un diàleg íntim entre dues veus fràgils i delicades que reflecteixen la incertesa de l'existència humana.

Terra Memoria (2006), encàrrec de l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid, fou el segon quartet de corda de l'autora després d'un parèntesi de gairebé vint anys. La peça, la més extensa del programa, està dedicada a aquells que ja no hi són, però que resten amb nosaltres a través dels nostres records. I com aquestes imatges que atresora la nostra ment, ahora canviant, ahora inalterables, la música també flueix i es transforma o continua sense canvis, clarament recognoscible.

El concert s'acomiada amb *Light still and moving*, composició del 2016 per a flauta i *kantele*, un instrument de corda pinçada tradicional de Finlàndia, la sonoritat del qual, transparent i clara semblant a la de l'arpa, esdevé una veu tan màgica com màgic és l'univers sonor de Kaija Saariaho.

Ana María Dávila, periodista musical

Biografies

Alba Quinquillà, soprano

Nascuda a Lleida, començà els estudis musicals al Conservatori Municipal de la ciutat cursant l'especialitat d'oboè. L'any 2009 obtingué el grau de musicologia a l'Escola Superior de Música de Catalunya i des del 2008 treballa a Catalunya Música, on actualment desenvolupa tasques de producció, redacció i realització. L'any 2018 finalitzà el grau de cant a l'ESMUC , amb els professors Assumpta Mateu, Dolors Aldea, Francisco Poyato, Viviana Salisi i Mireia Pintó. Ha rebut classes d'Ana Luisa Chova, Wolfram Rieger, Carlos Mena, Natasha Tupin, Marcel Boone, Ofèlia Sala, Marta Mathéu i Josep Bros, entre d'altres. Actualment realitza el Màster de Lied també a l'ESMUC.

A nivell operístic ha assumit el rol de Dorinda d'*Orlando* de Georg Friedrich Händel, Serpina de l'*intermezzo La serva padrona* de Giovanni Battista Pergolesi, Amor d'*Orfeo et Euridice* de Christoph Willibald Gluck i la segona dama del *singspiel La flauta màgica* de Wolfgang Amadeus Mozart. L'any 2018 va participar a l'espectacle *Els jocs florals de Canprosa* de Santiago Rossinyol, sota la direcció de Jordi Prat i Coll al TNC.

Així mateix, com a intèrpret de lied i de música antiga ha actuat a espais com ara el Teatro Jovellanos de Gijón, Auditori de Barcelona, Auditori Barradas de l'Hospitalet de Llobregat, Sala Paper de Música de Capellades, Cercle del Liceu, Museu de la Música, Goethe Institut i Teatre a l'Acadèmia Marshall de Barcelona, i també al Festival de Música Antiga dels Pirineus, entre d'altres.

Ha treballat amb els directors Mireia Barrera, Pere Lluís Biosca, Dani Espasa, Carles Magraner, Xavier Puig o Lluís Vilamajó i ha col·laborat amb formacions professionals, com el Cor de Cambra Francesc Valls, Barcelona Ars Nova, Intermezzo, Bach Collegium Barcelona i Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana.

Matthew Thomson, tenor

Natural de Melbourne (Austràlia), és un tenor i *coach* vocal amb seu a Barcelona especialitzat en repertori de cambra i solista del Barroc al Classicisme. També té un gran interès en la interpretació de noves composicions. El 2014 va completar un Màster en Música (Ensenyament i Interpretació) al Melbourne Conservatorium of Music a la University of Melbourne, sota la tutela de Stephen Grant, on també va completar la llicenciatura en veu clàssica amb Vivian Hamilton. Ha rebut entrenament o ha participat en *masterclasses* amb Dame Emma Kirkby, Lluís Vilamajó, Ton Koopman, Andrew Lawrence-King i Marta Mathéu, entre d'altres.

Des que es va traslladar a Barcelona l'any 2015, ha treballat amb la majoria de grups vocals professionals de la ciutat, com el Cor de Cambra del Palau de la Música, O Vos Omnes, Cor Cererols, Cor Francesc Valls, Bach Collegium Barcelona o La Capella Reial de Catalunya, entre d'altres. El 2017 va rebre la Beca Bach per participar com a tenor solista en onze *Cantates* de Bach amb el Bach Zum Mitsingen. El 2016 va ser guardonat amb el Premi John Amis de la Dartington International Summer School a través del Tait Memorial Trust.

Algunes de les actuacions més destacades de la carrera de Matthew inclouen: solista a la *Passió segons sant Mateu* de Bach (Ballarat Organs of the Goldfields Festival), Don Ettore de *La cantarina* de Haydn (Teatre de les Comèdies a Reus), Orfeo al Club Monteverdi (Notte e Giorno), solista a *Espanya 1556* (amb Melbourne Banda renaixentista, La Compañía), i solista a *Les Vèspres (1610)* de Monteverdi (Gloriana Chamber Choir i gira amb Newman College Choir de 2015 per Nova Zelanda).

Mariona Llobera, contralt

Nascuda a Barcelona, estudià a l'Escola IPSI de Barcelona, on participà activament al Cor Vivaldi, sota la direcció d'Òscar Boada. Ha estudiat el magisteri musical a la UB i història i ciències de la música a la UAB.

Inicià els estudis de cant amb Montserrat Pueyo i acabà el grau professional al Conservatori de Música de Sabadell amb Elisenda Cabero. I els ha continuat amb Margarida Lladó, Marta Mathéu i Jordi Domènech a l'Aula de Música Antiga de Girona i actualment és alumna de Mariel Aguilar. Enguany està cursant el Màster de Lied a l'ESMUC de la Fundació Victoria dels Àngeles, sota el mestratge d'Assumpta Mateu, Pep Suriñach i Francisco Poyato.

Des del 2004 forma part de la plantilla del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, sota la direcció de Jordi Casas, Josep Vila i Casañas, Simon Halsey i actualment Xavier Puig. I des del 2008 forma part de la plantilla del Cor Francesc Valls (catedral de Barcelona), sota la direcció de David Malet i actualment de Pere Lluís Biosca. Des de fa tres anys interpreta *El cant de la Sibila* a la catedral de Barcelona la Nit de Nadal, i amb el Cor Francesc Valls han enregistrat un documental presentat a l'In-Edit Festival i retransmès per TV3, com a guanyador dels Premis Clavé.

Paral·lelament, des del 2012 col·labora habitualment amb Barcelona Ars Nova (sota la direcció de Mireia Barrera) i amb altres formacions musicals: Bach Collegium Barcelona (Pau Jorquera), Cor Cererols (Marc Díaz), Ensemble O Vos Omnes (Xavier Pastrana), Ensemble Lisboa 1740 (Miguel Jalôto) i La Capella Reial de Catalunya (Jordi Savall).

Com a solista ha cantat el *Magnificat* de Cererols, *Te Deum* de Charpentier, *Requiem* de Mozart, *Stabat Mater* de Pergolesi, *Gloria* de Vivaldi, *Magnificat* de Bach, *Rejoice in the Lamb* de Britten i *Weihnachts Oratorium* de Saint-Saëns, entre d'altres. També ha participat en obres escèniques musicals, com *Cantúria cantada* (Carles Santos), *Kantikipugui al Palau*, *Els Jocs Florals de Canprosa* (TNC) i ha interpretat com a membre del quartet solista l'òpera *Only the sound remains* de Kaija Saariaho a Estrasburg. Forma part d'un *ensemble* vocal especialitzat en música del Renaixement i Barroc amb el qual ha creat dos espectacles de música-teatre: *Club Monteverdi* i *Dindirindin!*

Joan Miquel Muñoz, baríton

Nascut a Palma, s'inicià en la formació musical amb Antoni Salvà i Margalida Ripoll. El 2015 obtingué el títol superior de cant al Conservatori Superior de Música de les Illes Balears amb Josep Miquel Ribot i, posteriorment, amplià la formació a la Guildhall School of Music and Drama de Londres. Durant la seva estada a Londres va participar en classes magistrals públiques amb Edith Wiens i amb Richard Stokes al Wigmore Hall.

Ha col·laborat amb diverses orquestres, com l'Orquestra de Cambra de Mallorca, Orquestra Acadèmia 1830, Orquestra Simfònica de les Illes Balears, Orquestra Barroca Catalana, Le Concert des Nations o London Symphony Orchestra. Aquesta activitat li ha permès cantar sota la batuta de directors de prestigi, com Joan Company, Cecilia Rydinger, Kaspars Putnins o Jordi Savall, entre d'altres.

De les seves aparicions, destaca la interpretació de l'oratori *A child of our time* de Michael Tippett, al Barbican Hall de Londres, o el *Requiem* de Mozart al Palau de la Música Catalana. Així com la interpretació del rol d'Elder Brother en l'estrena mundial de l'òpera per a nins *The Hogboon* de Peter Maxwell Davies, dirigida per Simon Rattle.

Ha rebut diversos guardons, com el primer premi del Concurs de Solistes del Conservatori Superior de Música de les Illes Balears o del Concurs Mirna Lacambra-Escola d'Òpera de Sabadell. En el camp de la música de cambra, va ser guardonat amb el primer premi del Certamen Art Jove de Música de Cambra, com a membre del Duet Mas Porcel, juntament amb el pianista Jesús López.

El 2020 col·laborà amb el segell discogràfic Ona Edicions en l'enregistrament de l'obra *Missa del descreure*, del compositor mallorquí Miquel Brunet, que va ser guardonat com a millor disc de música clàssica als Premis Enderrock de la Música Balear.

Júlia Sesé Lara, directora

Preparadora del Cor de Cambra del Palau

Obtingué el grau en direcció coral amb els mestres Pierre Cao i Josep Vila i Casañas i posteriorment el grau en cant clàssic i contemporani amb Mireia Pintó i Xavier Mendoza, carreres totes dues que cursà a l'ESMUC. Va ampliar estudis amb *masterclasses* a Holanda (Eric Ericson Masterclass) amb M. Gläser i J. van Veldhoven, a Noruega amb D. Warland, a Itàlia amb S. Carrington, a Catalunya amb H. Christophers i a Espanya amb J. Duijck.

Dirigeix el Cor Bruckner Barcelona des del 2007 i el Cor Plèiade des del 2014. Ha convertit aquests dos cors en referents a Catalunya del repertori coral *a cappella*, sobretot de compositors dels segles XX i XXI. Imparteix l'assignatura de cor a l'ESMRS de Madrid des del setembre del 2021. Ha estat membre del jurat de concursos de composició (La Festa de la Música 2018 i 2020) i de corals (Certamen Coral Ejea de los Caballeros 2022).

Professora de cant entre el 2010 i el 2022 a l'escola de música de la Societat Coral Amics de la Unió de Granollers impartint tècnica vocal a VEUS - Cor Infantil Amics de la Unió que dirigeix Josep Vila Jover, va ser directora preparadora d'*El Messies* Participatiu de la Fundació "la Caixa" en les edicions 2017, 2018 i 2019.

Fou la directora assistent de Conxita Garcia al Cor del Gran Teatre del Liceu durant els mesos de gener i febrer del 2018.

Habitualment és directora preparadora/assistent del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana des del 2017.

Eija Kankaanranta, kantele

© Lars Kastilan

És una instrumentista finlandesa de *kantele* que mostra un interès especial per la música contemporània i la improvisació. Ha estrenat obres d'Asta Hyvärinen, Michael Finnissy, Chris Fitkin, Akira Kobayashi, Jukka Tiensuu, Lotta Wennäkoski, Juhani Nuorvala i Kaija Saariaho. És la primera intèrpret de *kantele* clàssica que va completar un doctorat d'interpretació a l'Acadèmia Sibelius l'any 2009. El seu CD en solitari *Griffyr - contemporary music for kantele* es va publicar l'any 2007. Des del mes d'agost del 2021 és la nova professora de *kantele* a l'Acadèmia Sibelius de la Universitat de les Arts d'Hèlsinki.

Ha actuat com a solista amb l'Orquestra de Cambra d'Ostrobothnian, Avanti!, Orquestra de Cambra, Pori Sinfonietta, Joensuu City Orchestra i Netherlands Wind Ensemble. També ha tocat el *kantele* en diferents conjunts i orquestres: Uusinta Chamber Ensemble, Tapiola Sinfonietta, Athelas Sinfonietta de Copenhaguen i Lisbeth Diers Ensemble. Entre els conjunts i les bandes de música de cambra actualment actius en què participa, cal esmentar el Superluck Trio, un duo amb la flautista Camilla Hoitenga (EUA) i la banda Juurakko.

Des del 2016 Eija Kankaanranta toca *kanteles* al conjunt de música de l'òpera *Only the sound remains* de Kaija Saariaho, amb actuacions als Països Baixos, Finlàndia, França, Espanya, el Japó, Itàlia i els EUA.

Camila Hoitenga, flauta

© Maarit Kytöharju

Nascuda a Grand Rapids, Michigan (EUA), no només domina la flauta, sinó també la flauta contralt, la flauta baixa i el *piccolo*, així com altres varietats de l'instrument, amb què actua en escenaris d'arreu del món, com és el Carnegie Hall de Nova York, Royal Festival Hall de Londres, Kremlin de Moscou o Ciutat Prohibida de Pequín.

Crítica i públic coincideixen: és una solista fenomenal que atrapa el públic a l'instant. Tal com va escriure Tim Page al «New York Times»: *“El que distingeix Camilla Hoitenga de la majoria de flautistes especialitzats en material contemporani és la seva capacitat d'integrar efectes tècnics inusuals... en un context musical convincent sense cap rastre d'ostentació modernista”*.

Compositors de la categoria de Kaija Saariaho, Peter Köszeghy, Ken-Ichiro Kobayashi i Raminta Serksnyte li han dedicat concerts, que ha estrenat amb orquestres com ara la London Philharmonic, Chicago Symphony, Royal Philharmonic d'Estocolm, Finnish Radio Orchestra, i també amb diverses orquestres de París, Barcelona, Hèlsinki, Berlín, Kyoto, Tampere, Frankfurt, Vilnius..., tot col·laborant amb directors com ara Jukka-Pekka Saraste, Susanna Mälkki, Alan Gilbert, Christoph Eschenbach, Marin Alsop i Vladimir Jurowski. També ha debutat als festivals d'Ojai (París), Salzburg i Kyoto.

El seu repertori comprèn des de la música anterior a Bach fins a la posterior de Stockhausen, des de concerts fins a música per a solos de flauta (Stockhausen, Eötvös), peces d'última generació per a vídeo en directe i electrònica amb Jean-Baptiste Barrière o Claudia Robles, fins a improvisacions amb Jean-Marc Montera o Taavi Kerikmäe en projectes interdisciplinaris. La premsa ha lloat els seus concerts, amb qualificatius com ara “brillants”, “carismàtics”, “captivadors” i “idòniament transparents i precisos”.

Els seus enregistraments, especialment amb Kaija Saariaho, han guanyat diversos premis a França, la Gran Bretanya i a l'Amèrica del Nord.

A més d'intenses col·laboracions amb Saariaho, Köszeghy i Stockhausen, un ampli ventall de compositors, entre els quals cal destacar Donnacha Dennehy, Christopher Fox, Miyuki Ito, Anne LeBaron, Arvydas Malcys, Michele Rusconi, Oliver Schneller, Helena Tulve, Jovanka Trbojevic, Andreas Wagner i Bryan Wolf li han dedicat tot un seguit de peces. Igualment, convidada habitual al Japó, i amb un gran interès per la cultura japonesa, també ha estrenat desenes de peces escrites per a ella per compositors japonesos: Miyuki Ito, Mio Minamikawa, Shoko Shida, Takehito Shimazu, Yoshihiro Kanno, Harue Kondoh, Yu Kuwabara i Yasutaki Inamori.

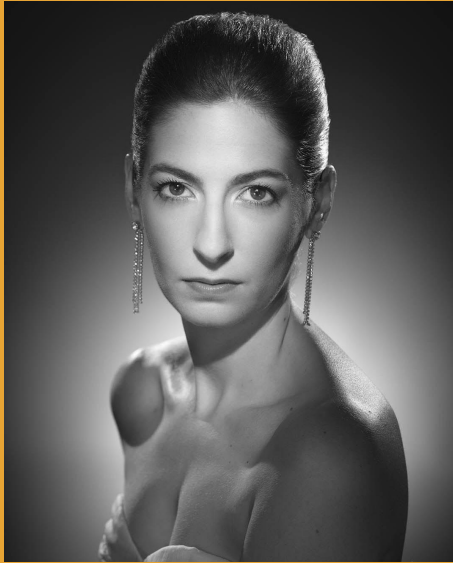
Els encàrrecs per a la seva pròpia música i improvisació han vingut de pintors i escultors (com Mutsumi Okada, Jörg Immendorff, Raija Malka i Peter Drake) i també de galeries i museus (per a Yves Klein al Museu Ludwig de Colònia). L'escultor Ansgar Nierhoff li va dedicar una “partitura” tridimensional de ferro, una peça anomenada *Anlehnen* (Per recolzar-s'hi), que ella ha interpretat en diversos ambients.

Camilla Hoitenga ha impartit classes a la Universitat Estatal de Nova York i a la Folkwang Hochschule Essen-Duisburg i continua fent classes magistrals i tallers sobre temes diversos per a músics de totes les edats.

Els seus professors de flauta van ser Darlene Dugan, Alexander Murray, Peter Lloyd i Marcel Moyse. També va rebre inspiració en el decurs dels estudis de llicenciatura amb el filòsof Nicholas Wolterstorff al Calvin College i amb l'expert en música antiga George Hunter, els compositors Ben Johnston i Sal Martirano i l'etnomusicòleg Bruno Nettl a la Universitat d'Illinois (Màster en Música i Doctorat en Arts Musicals) i, especialment, amb Karlheinz Stockhausen a Colònia.

Camilla Hoitenga resideix actualment entre Colònia (Alemanya) i Sylva (Carolina del Nord). Toca flautes especialment fetes per a ella per Jack Moore i Lillian Burkart, amb embocadures Cooper, Mancke i Burkart, un *piccolo* d'Andreas Braun, flautes contralts i baixes Altus, així com una flauta baixa Kotato.

Faustine de Monès, soprano

Nascuda a París, es va llicenciar amb matrícula d'honor a la Guildhall School of Music and Drama de Londres i es va traslladar a Nova York per estudiar a la Mannes College of Music, on va obtenir un màster en música i un Artist Diploma en Òpera. Va debutar en el camp operístic a l'Opéra-Théâtre de Llemotges, amb el paper principal de soprano a l'estrena mundial de *Les fables enchantées* d'Isabelle Aboulker.

Va ser becària al Ravinia Steans Music Institute de Chicago i al Caramoor Music Festival de Nova York, així com al Festival de Garsington (Regne Unit), on va fer el paper d'Iris de *Semele* (2017). Ha estat convidada a participar a l'Institut Internacional d'Arts Vocals (IVAI) al Canadà i Israel, on va interpretar el paper de Soeur Constance de *Dialogues des carmélites* de Poulenc a Tel Aviv i de Laurette de *Le docteur Miracle* de Bizet a Mont-real, sota la batuta del director de la Metropolitan Opera Paul Nadler. El 2013 va debutar a l'Òpera d'Israel amb l'Orquestra de Cambra d'Israel al concert de gala de l'IVAI.

Recitalista habitual, ha actuat a la Courtauld Gallery de la Somerset House de Londres; al cicle de concerts Graham Johnson a la Guildhall School of Music, i a les classes magistrals del Festival Lieder d'Oxford amb Julius Drake i Roger Vignoles. A més de la seva recent actuació a la Maison de la Radio, va ser solista destacada a la Bibliothèque Nationale de França per a Radio France Musique.

Va guanyar el certamen 2018 del Concurs Internacional de Cant Enescu, i també el primer premi, així com el del públic, al Concurs Internacional Vivonne 2017, i el premi duo al Concurs Mélodie Française de Tolosa de Llenguadoc 2017.

Ha actuat en escenaris internacionals, com el Weill Recital Hall del Carnegie Hall, Barbican Theatre, Òpera d'Israel, Grand Théâtre de Llemotges, Radio France Musique, Festival d'Aldeburgh i Festival de Música de Ravinia, i ha col·laborat com a solista amb els directors Lionel Bringuier, Stephen Barlow, Christian Curnyn, Paul Nadler i Joseph Colaneri.

En la seva agenda recent i futura destaquen *Nouille le grenouille-La Lune de Robert le cochon et les kidnappeurs* de Marc-Olivier Dupin a l'Opéra Comique París, com a soprano solista al *Château de l'âme* de Saariaho amb l'Orchestre Philharmonique de Radio France, solista a la gala inaugural del festival Chorégies d'Orange 2022. I debutarà a l'Opéra de Rouen Normandie la temporada 2023-24.

També ha actuat darrerament en recital a la Grand Opéra d'Avinyó, a la gala inaugural de les Chorégies d'Orange 2021, retransmesa en directe per la televisió francesa, i com a Zerlina de *Don Giovanni* i Frasquita de *Carmen* per a Diva Opera, al Regne unit. La temporada 2020-21 va debutar a Itàlia (Siena) com a Serpina de *La serva padrona* de Pergolesi amb l'Orchestra Giovanile Italiana, sota la batuta de Diego Ceretta i la direcció de Daniele Gatti i Luciano Acocella. També va interpretar Puccini als Invàlids amb Clément Mao-Takacs i la seva orquestra Secession, retransmesa en directe per Radio Classique.

Va ser Soeur Constance, aclamada per la crítica, de *Dialogues des carmélites* de Poulenc al Theater d'Aachen, sota la batuta de Justus Thorau, i també al Nordhausen Theatre, a Alemanya. Va esdevenir Zerlina de *Don Giovanni* al Teatre Pfefferberg de Berlín. I va ser artista destacada al Génération Jeunes Interprètes de Radio France Musique.

Els seus papers a Europa inclouen Najade d'*Ariadne auf Naxos* al Teatre Pfefferberg de Berlín; home de sorra de *Hänsel und Gretel* a l'Amfiteatre de l'Òpera d'Oslo; el protagonista de *Semele* de Händel, amb el Benslow Music Festival; Zerlina de *Don Giovanni* amb el Longborough Festival Opera Young Artists de gira, i el paper de Burgundy White a l'estrena mundial de *The lovely ladies* de Peter Cowdrey a la casa Christie's de Londres. La seva interpretació del paper principal de *Dido and Aeneas* amb el Britten-Pears Young Artist Program al Festival d'Aldeburgh, sota la batuta de Christian Curnyn, va ser elogiada per «The Guardian» per la seva “*expressivitat emotiva i presència natural*”.

Als EUA, ha debutat al Carnegie Hall amb *Trois poèmes* de Louise de Vilmorin de Poulenc al Weill Recital Hall, i com a Amy March de *Little women* de Mark Adamo amb la Mannes Opera de Nova York, sota la batuta del mestre Colaneri.

Quatour Ardeo, quartet de corda

© Franziska Strauss

En llatí, *ardeo* significa “m’abruso”. El nom del quartet, que també és el seu lema, defineix la manera com aquestes quatre joves aborden els repertoris. El Quartet Ardeo es va formar l’any 2001 dins del CNSM de París i ara és un dels conjunts francesos més reconeguts.

La comprensió artística, l’esperit d’harmonia i una gran complicitat han afavorit una carrera musical coronada amb diversos premis internacionals: Bordeus, Moscou, Premio Paolo Borciani a Bolonya, així com al Concurs Internacional de Música de Cambra de Melbourne.

Fortament inspirat en personalitats musicals destacades durant els seus estudis, com ara Rainer Schmidt (Hagen Quartet), Ferenc Rados o Eberhard Feltz, el Quartet col·labora periòdicament amb compositors de la categoria de Kaija Saariaho, Thomas Larcher, Pascal Dusapin, François Meïmoun i Philippe Schoeller.

Els seus èxits en concursos i l’entusiasme que les joves desperten entre el públic han portat el Quartet Ardeo als grans escenaris i festivals d’Europa: Kuhmo (FIN), Festival d’Estiu de Ginebra, Stadtcasino de Basilea i Davos Festival (Suïssa), Lockenhaus i Attersee (Àustria), Musikfest Bremen, Mecklenburg-Vorpommern, Radialsystem a Berlín, Musik Festival de Schleswig-Holstein i Beethovenfest de Bonn, Ohrid Summer Festival (Macedònia), Palazzetto Bru Zane a Venècia, Aldeburgh...

Com a Rising Stars 2014, va actuar a les sales de concerts europees més prestigioses: Philharmonie de Colònia, de París i de Luxemburg, Concertgebouw d'Amsterdam, Palais des Beaux Arts de Brussel·les, Ajuntament de Birmingham, Konzerthaus de Viena i Dortmund, Laeiszhalle d'Hamburg, Konserthus d'Estocolm, Megaron d'Atenes, Auditori de Barcelona, Casa da Musica de Porto, Museu Calouste Gulbenkian de Lisboa, Palau de les Arts de Budapest, Barbican Centre de Londres i Festspielhaus de Baden-Baden.

A França, ha tocat a la Cité de la Musique, Musée d'Orsay, als teatres parisencs de Châtelet, Mogador i Bouffes du Nord, a la Salle Cortot, Centre Georges Pompidou, Assemblée Nationale, Orangerie de Sceaux, Arsenal de Metz, Opéra de Vichy i als Festivals de Radio France i de Montpellier, així com al Folles Journées a Nantes i a les regions Périgord Noir, Flâneries de Reims, Septembre Musical de l'Orne, Quatuor à l'Ouest a Crozon, Aspects d'Aujourd'hui a Caen, Nuits Romantiques du Lac du Bourget, Jacobins i Saint-Pierre-des-Cuisines a Tolosa de Llenguadoc.

El Quartet Ardeo comparteix habitualment escenari amb Thomas Demenga, Noam Greenberg, Matan Porat, Vladimir Mendelssohn, Evgeny Koroliov, Mario Brunello, Luis Fernando Perez, David Kadouch, Aaron Pilsan i col·labora de manera més estreta amb el pianista Adam Laloum, la percussionista Vassilena Serafimova i el clarinetista Reto Bieri.

Igualment, col·labora amb l'Orchestre National d'île de France, el conjunt Musica Viva, Orquestra Sinfónica do Porto Casa da Música i els directors d'orquestra Julien Leroy, Alexander Rudin i Olari Elts amb motiu de la interpretació del concert per a orquestra de John Adams, *Absolut Fest*.

En residència a la Fundació Singer-Polignac del 2008 al 2016, també participa des del 2005 i des de fa més de deu anys en les activitats de formació professional i cultural de l'associació ProQuartet.

Després de rebre una gran valoració de la crítica francesa i internacional, ha aparegut als programes de France Musique presentats per Stéphane Goldet, Lionel Esparza, Frédéric Lodéon...

El Quartet Ardeo va presentar el seu primer CD l'any 2007 amb l'estrena mundial dels dos primers *Quartets* de Koechlin. En col·laboració amb el pianista David Kadouch, ha editat un disc dedicat a Xostakóvitx (Transart Live, 2010) i Schumann (Decca, 2011). Amb la col·laboració del Palazzetto Bru Zane de Venècia, ha enregistrat l'estrena mundial de tres *Quartets* d'Anton Reicha (Empreinte Digitale, 2014). I a final del 2018 va aparèixer l'enregistrament de les *Variacions Goldberg* de Bach, transcrits per François Meimoun (IBS Classic). El seu nou enregistrament amb música de Crumb, Purcell i Schubert (segell Klarthe) va ser llançat la tardor del 2020.

David Poissonnier, enginyer de so

© K. Isidorou

Es va graduar al Centre Primus de la Universitat d'Estrasburg com a *directeur du son*. El 1994 es va incorporar a l'IRCAM (Institut de Recherche et Coordination Acoustique/Musique de París), on va ser responsable del Departament d'Enginyeria Sonora del 2003 al 2010. En aquest institut va treballar amb els compositors Pierre Boulez, Kaija Saariaho, Philippe Manoury, Jonathan Harvey, Michael Jarrell, Martin Matalon i Georges Aperghis.

David Poissonnier treballa en prestigiosos escenaris d'Europa i els EUA per a la projecció de so i la creació de nombrosos concerts i òperes. La mescla electrònica per a l'enregistrament de *L'amour de loin* li va valer un Grammy a la millor gravació d'òpera.

Des del 2010 treballa al Centre de Música Electroacústica (CME) de la Universitat de Música de Ginebra en associació amb la classe de composició de Michael Jarrell, i també col·labora com a enginyer de so autònom en diversos festivals (Lucerne Festival Academy, Archipel...) i en enregistraments.

S'encarrega de la projecció sonora de la nova òpera de Saariaho *Only the sound remains* (Amsterdam, Hèlsinki, París, Madrid i Nova York...).

Va ser convidat per l'Acadèmia Sibelius al taller Creative Dialogue amb el violoncel·lista Anssi Karttunen i Kaija Saariaho (Finlàndia, 2017), amb Magnus Lindberg (Santa Fe, 2018) i a l'Eastman School de Rochester per a una conferència i un concert (març del 2019) amb el violinista Diego Tosi.

Col·labora estretament amb l'Ensemble Batida de Ginebra, com a enginyer de so i dissenyador electrònic.

Textos

Changing Light (La llum canviant) (2002)

Reimprès de Siddur Som Shalom, pàgina 280, editat pel rabí Jules Harlow.

Light and darkness, night and day.
We marvel at the mystery of the stars.
Moon and sky, sand and sea.
We marvel at the mystery of the sun.
Twilight, high moon, dusk and dawn.
Though we are mortal, we are Creation's crown.
Flesh and bone, steel and Stone.
We dwell in fragile, temporary shelters
Grant steadfast Love, compassion, grace.
Sustain us, Lord; our origin is dust.
Splendor, mercy, majesty, love endure.
We are but little lower than the angles.
Resplendent skies, sunset, sunrise.
The grandeur of Creation lifts our lives.
Evening darkness, morning dawn.
Renew our lives as You renew all time.
Llum i foscor, nit i dia.
Ens meravellem del misteri dels estels.
Lluna i cel, sorra i mar.
Ens meravellem del misteri del sol.
Crepuscle, lluna alta, capvespre i alba.
Tòt i ser mortals, som la corona de la Creació.
Carn i ossos, acer i pedra.
Sojornem en fràgils i temporals refugis
Concediu-nos un Amor indestructible, compassió, gràcia.
Sosteniu-nos, Senyor; el nostre origen és la pols.
L'esplendor, la misericòrdia, la majestat, l'amor perduren.
Ens trobem molt poc per sota dels àngels.
Cels resplendents, la posta i la sortida del sol.
La grandesa de la Creació ens eleva les vides.
Foscor vespertina, alba matutina.
Renoveu-nos les vides com sempre Vós ho renoveu tot.

Die Aussicht (Vista panoràmica) (1996)

Text de Friedrich Hölderlin (1770-1843)

Wenn in die Ferne geht der Menschen wohnend Leben,
Wo in die Ferne sich erglänzt die Zeit der Reben,
Ist auch dabei des Sommers leer Gefilde,
Der Wald erscheint mit seinen dunklen Bilde.

Dass die Natur ergänzt das Bild der Zeiten,
Dass die verweilt, sie schnell vorübergleiten,
Ist aus Vollkommenheit, des Himmels Höhe glänzet
Den Menschen dann, wie Bäume Blüth' umkränzet.

*Quan els homes viuen la vida en la llunyania,
on llueix en la distància el temps del conreu de les vinyes
i no hi manquen els camps erms de l'estiu
aleshores el bosc apareix amb la seva silueta ombrívola.*

*Que la natura completi el dibuix dels temps,
que romanguí mentre el temps llisca veloç,
és la perfecció personificada; els cims del cel
il·luminen l'home, com l'arbre coronat de flors.*

Nuits, adieux (Nits, comiats) (1991)

Dans l'air
s'arrache
de la terre
au noir la lumière
et la crache
dans l'air
la nuit rêche jusqu'aux bords
des arbres
dans la terre

...

Nuit
tu
es venue
les
lumières
ont poussé
sur
les herbes, les pentes
vidées
de
lumière, les
lumières
sont
devenues
sombres

...

*En l'aire
la llum
s'esquinça
de la terra
en la foscòr
i l'escup
a l'aire
la nit aspra fins a les vores
dels arbres
dins la terra*

...

Nit
tu
has vingut
les
llums
s'han estès
damunt
les pastures, els vessants
buidats
de
llum, les
llums
han
esdevingut
ombres
...

dans l'herbe
s'attachent
de la terre
au noir les grains les vagues
de la lumière
et les crachent
dans l'herbe la nuit réelle jus-
qu'au bord
des arbres
sous la terre

...
a l'herba
s'aferren
a la terra
a la negror els grans les ones
de llum
i les escup
a l'herba la nit reial
fins a la vora
dels arbres
sota terra
...

Nuit, c'est cela
chevelure
de noir reverend la lumière n'est
que pour le définir
ainsi
la nuit première précéda le jour
Jacques Rouband, Échanges de la lumière
Adieu, granit, tu deviendras fleur; adieu, fleur, tu deviendras colombe;
adieu, colombe, tu seras femme; adieu femme, tu seras souffrance;
adieu, homme, tu seras croyance; adieu, vous qui serez tout amour et prière.

*La nit, és la
cabellera
d'un negre reverend la llum hi és
només per definir-la
així
la primera nit va precedir el dia
Jacques Rouband, Intercanvis de llum
Adeu, granit, esdevindràs flor; adeu, flor,
esdevindràs colom;
adeu, colom, seràs dona; adeu dona,
seràs patiment;
adeu, home, seràs creença; adeu, vós
sereu tot amor i pregària.*

També et pot interessar...

Petit Palau Cambra

Dimarts, 18 d'octubre de 2022 - 20h

Petit Palau

Trio Da Vinci

Maria Florea, violí

Marion Platero, violoncel

Àlex Ramírez, piano

J. SUK: *Elegia op. 23*

D. XOSTAKÓVITX: *Trio núm. 2, en Mi menor, op. 67*

M. RAVEL: *Trio en La menor*

Preu: 15 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadris – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia – Josep Colomer Maronas – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

